

познаваме днесъ, сж сѣчени отъ българския войвода Сермонъ, който следъ смъртта на Иванъ Владиславъ (1018 г.) се провъзгласилъ за независимъ. Неговитѣ монети сж златни. Отъ едната страна иматъ кръстъ, а отъ другата е написано

неговото име. Тѣсж едничкитѣ стари български златни монети за сега. Всички други сж сребърни и медни.

Сребърна монета отъ Ив. Асѣнь II Въ 1018 г. България

попаднала подъ византийска властъ и сѣченето на монети не могло да продължи. Българската независимостъ била спечелена отново въ 1186 г. и сега настѣпили други условия. Страната се обогатила, почнала се оживена търговия. Българскитѣ царе чувствували нуждата да имѣтъ пари съ своя образъ и въ тази епоха започва сѣченето на български пари, което продължава до падането ни подъ турцитѣ (1393 г.).

Пръвъ повдигналъ въпроса храбрия царъ Калоянъ, който водилъ дълги преговори съ папа Инокентии III, за да получи царска корона и право да сѣче монети.

Въ 1203 г. той получилъ това раз-

Сребърна монета отъ Михаилъ Асѣнь съ майка си Ирина

решение, но похотѣлъ му и неговата ранна смъртъ (1207 г.) попрѣчили вѣроятно да почне сѣченето, защото неговите монети не ни сж известни.